

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ЧЕШКЕ РЕПУБЛИКЕ О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ЧЕШКЕ О УЗАЈАМНОМ ПОДСТИЦАЊУ И ЗАШТИТИ УЛАГАЊА, ПОТПИСАНОГ 13. ОКТОБРА 1997. ГОДИНЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Чешке Републике о изменама и допунама Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Чешке о узајамном подстицању и заштити улагања потписаног 13. октобра 1997. године, који је потписан 4. јуна 2010. године.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Чешке Републике о изменама и допунама Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Чешке о узајамном подстицању и заштити улагања, потписаног 13. октобра 1997. године, који је потписан 4. јуна 2010. године у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

између Владе Републике Србије и Владе Чешке Републике о изменама и допунама Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Чешке о узајамном подстицању и заштити улагања, потписаног 13. октобра 1997. године

Влада Републике Србије и Влада Чешке Републике (у даљем тексту: Стране уговорнице) су се сагласиле да се измени и допуни Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Чешке о узајамном подстицању и заштити улагања (у даљем тексту: основни Споразум), на следећи начин:

Члан 1.

У члану 1. основног Споразума, став 4. мења се да гласи:

„4. Појам „територија“ означава:

- (1) у погледу Републике Србије: Територију над којом Република Србија врши суверена права и јурисдикцију у складу са својим националним законодавством и међународним правом;
- (2) у погледу Чешке Републике: Територију над којом Чешка Република врши, у складу са међународним правом, своја суверена права и јурисдикцију.“

Члан 2.

У члану 2. основног Споразума, после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„3. Свака Страна уговорница ће, сходно својим законима и прописима који се односе на улазак, боравак и рад физичких лица, у доброј вери размотрити захтеве улагача државе друге Стране уговорнице за улазак и привремени боравак на њеној територији, а ради ангажовања на пословима везаним за реализацију или развој, управљање, одржавање, коришћење, уживање или располагање односним улагањем.“

Члан 3.

У члану 3. основног Споразума став 3. мења се и гласи:

„3. Одредбе овог члана о националном и третману најповлашћеније нације неће се односити на предности које Страна уговорница има по основу свог чланства у царинској, економској или монетарној унији, заједничком тржишту или слободној трговинској зони.“

Члан 4.

У члану 3. основног Споразума, после става 3. додају се ст. 4. и 5, који гласе:

„4. Страна уговорница уважава обавезе које друга Страна уговорница има по основу свог чланства у царинској, економској или монетарној унији, заједничком тржишту или слободној трговинској зони, укључујући и обавезе које произлазе из међународних споразума или споразума по основу реципроцитета у таквој царинској, економској или монетарној унији, заједничком тржишту или зони слободне трговине.“

5. Одредбе овог Споразума неће обавезивати Страну уговорницу да примени на улагаче државе друге Стране уговорнице или њихова улагања и приносе од улагања, погодност ма ког третмана, преференце или привилегије које могу бити додељене Страни уговорници по основу ма ког међународног споразума или уговора који се односи у целини или делимично на опорезивање.“

Члан 5.

У члану 6. основног Споразума, уводна реченица става 1. мења се и гласи: „Без обзира на мере које је усвојила Европска унија... “

Члан 6.

У члану 9. основног Споразума у ставу 2. после речи: „не може бити решен путем преговора“ додају се речи: „у року од шест месеци од када је поднет захтев за решавање“.

Члан 7.

У основном Споразуму, после члана 10. додаје се нови члан 11. који гласи:

„Члан 11.

Основни безбедносни интереси

1. Ништа у овом Споразуму неће спречити било коју од Страна уговорница да предузме активности које сматра неопходним ради заштите својих основних безбедносних интереса:

(1) у односу на кривичну и казнену политику;

(2) у односу на трговину оружјем, муницијом и другим ратним материјалом, на пренос других роба у циљу војних активности или других облика угрожавања безбедности;

(3) предузетих у време ратног или другог ванредног стања у међународним односима;

(4) у односу на примену националне политике или међународних споразума у области неприхватања нуклеарног наоружања или других нуклеарних направа, или

(5) у односу на обавезе преузете Повељом Уједињених нација за заштиту светског мира и безбедности.

2. Основни безбедносни интереси државе Стране уговорнице могу укључивати интересе који проистичу из чланства у царинској, економској или монетарној унији, заједничком тржишту или зони слободне трговине.“

Члан 8.

Досадашњи чл. 11,12. и 13. у основном Споразуму постају чл. 12,13. и 14.

Члан 9.

У члану 13. основног Споразума, у ставу 3. речи „одредбе чл. 1. до 12. остају...“ замењују се речима: „одредбе чл. 1. до 13. остају...“

Члан 10.

Овај Споразум ступа на снагу тридесетог дана од дана пријема последњег обавештења којим Стране уговорнице обавештавају једна другу да су испуниле своје унутрашње процедуре неопходне за његово ступање на снагу. Овај споразум остаје на снази онолико дуго колико и основни Споразум.

Сачињено у Београду, дана 6. јуна 2010. године у два оригинала, сваки на српском, чешком и енглеском језику, при чему сви текстови имају исту важност. У случају разлике у тумачењу, енглески текст ће имати предност.

**ЗА ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ
СРБИЈЕ**

Млађан Динкић. с.р.

**ЗА ВЛАДУ ЧЕШКЕ
РЕПУБЛИКЕ**

Едуард Јанота, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије-Међународни уговори“.